Analiza poslovnega omrežja Nataše Pirc Musar in Aleša Musarja

Ljubljana, oktober 2022

Uvod in motivacija

V analizi se bomo osredotočili na sledeča vprašanja: i. ali lahko potrdimo, da poslovanje zakoncev Musar presega skupno podjetje Ruska dača d.o.o., oziroma ali lahko govorimo o poslovnem omrežju zakoncev Musar, ki ni povezano samo lastniško, temveč tudi poslovno in upravljavsko. ii. na kateri osnovi je nastalo družinsko premoženje zakoncev Musar pri čemur se bomo osredotočili na poslovni krak, ki sega v črnogorsko privatizacijo in iii. ali drži trditev, da Aleš Musar z Darkom Horvatom in omrežjem Aktiva, po obdobju 2002/2003 ni več sodeloval.

Podlaga za nastanek analize so javno dostopne baze podatkov in javno objavljeni poslovni dokumenti, kjer je narejena rekonstrukcija je to eksplicitno označeno, pri čemur so navedeni tudi robnimi pogoji rekonstrukcije. Pri nastanku analize niso bili dostopni transakcijski računi analiziranih fizičnih in pravnih oseb, zato poslovno – lastniškega zemljevida ni bilo mogoče izrisati, ravno tako niso bili dostopni podatki o kreditni aktivnosti analiziranih fizičnih in pravnih oseb, kar pomeni, da tudi ta zemljevid ni bilo mogoče izslediti oziroma izrisati. Kljub temu se je izkazalo, da so javno dostopni podatki zadostni za testiranje zgoraj navedenih preiskovalnih vprašanj.

Povzetek in uvodne ugotovitve

Zgoraj smo pokazali nekaj elementov, ki nam lahko omogočajo delno razumevanje analiziranega omrežja. Ta delnost je omejena z naborom javno razkritih informacij, celotna rekonstrukcija bi bila mogoča samo ob širši domeni informacij, ki presegajo tiste, ki so javnega značaja, posebno pa informacij, ki izhajajo iz transakcijskih računov.

Ob pregledu lastniške strukture podjetniškega omrežja smo ugotovili, da lastništvo Nataše Pirc Musar ne more na noben način izključiti konteksta lastniških povezav z drugimi podjetji, pokazali smo celo, da je lastniški krak, ki izvira iz Nataše Pirc Musar, ključni del za stabilizacijo omrežja, ki ga tvorijo Aleš Musar, Rok Habinc in Marko Konič. Vsak od teh po svoji lastniški liniji generira omrežje, katerega središčni osti predstavljata družbi Ag in STH Ventures. Pri tem ima Musar dva kraka: enega od nemške družbe Aulon in Nataše Pirc Musar, ki se lastniško združita v Ruski dači, ta pa potem poteka preko Auratusa do STH management. Drugi krak je neposreden, saj je Musar, kot fizična oseba tudi solastnik Auratusa, ki pripelje do STH Ventures. STH Ventures je povezan z družbo Ag, saj je slednji lastnik v STH Ventures. Nataša Pirc Musar je torej lastniško in poslovno povezana s celotnim omrežjem, saj kot solastnica družbe Ruske dače, ne more na noben način ne vedeti za delovanje drugih družb v katerih ima posredno udeležen lastniški delež. Nenazadnje je po Ruski dači upravičena do dobička tako v Auratusu, kot v ST Ventures in poslovanje v ST

Ventures je v domeni poslovne koordinacije z Ag. Odločitev ne vedeti je protipravna in lahko tudi indikator slamnatega lastništva. Nenazdanje lastniške povezave ne obstajajo izven poslovne domene in končnega cilja stabilnega poslovanja z dobičkom.

V globalnem vidiku, gre za omrežje Aleša Musarja, Roka Habinca in Marka Koniča pri čemer je presečni datum leto 2016. V tem letu pride do lastniške konsolidacije drugega centra omrežja, družbe Ag. Družba dobi prevladujočega lastnika, ki preseže 90% lastništvo v družbi Ag. Gre za črnogorsko družbo M.M. Alpha Investment d.o.o., katere lastik je S.T. Hammer ltd., slednjega pa obvladujejo Musar, Habinc in Konič. V istem letu smo zaznali substencialne denarne tokove od M.M. Alpha Investment in S.T. Hammer d.o.o. (lastnik S.T. Hammer ltd.) do S.T. Hammer ltd. v istem obdobju, torej v 2016, ko je lastniška konsolidacija družbe Ag zaključena, Musar, Habinc in Konič v Nemčiji pri istem fiduiarju ustanovijo vsak svoje podjetje. Musarjev Aulon postane skupaj z Natašo Pirc Musar solastnik družbe Ruska dača. V istem letu se ustanovi še drugi center omrežja ST Ventures, v katerega vstopi Ag, preko slovenskega podjetja Rodij še Habinc, in preko Auratusa Musar ter po drugi liniji, preko Ruske dače tudi Nataša Pirc Musar. Ali so sredstva iz STH Hammer ltd. tista, ki so omogočila generiranje celotnega omrežja ne moremo odgovoriti, drži pa, da so dogodki časovno sovpadali in da ni jasno od kod sredstva na Aulonu, ter zakaj je bilo pomembno, da se Aulon preko Ruske dače veže v omrežje, ki je bilo vseskozi koordinirano.

Družba Ag je od leta 2011 dalje menjala lastniško strukturo. Postopek je trajal vse do leta 2016. v letu 2011 v družbo prvič vstopijo privatizacijski skladi, najmočnejši in tudi centralni igralec v spreminjanju lastniške strukture je DZU moneta z OIF Moneta in ZIF Moneta. Leto 2011 pa ni samo leto spreminjanja lastniške strukture v Ag, temveč tudi v črnogorski Moneti, saj vanjo, preko podjetja brez prave funkcije M.M. Alpha Investments d.o.o., prikrito vstopi S.T. Hammer ltd iz britanskega Jerseyja, ki ga obvladujejo Musar, Habinc in Konič. Letu 2011 sledi rekonfiguracija lastništva v Ag in sicer tako, da usklajeno delujejo lastniško, upravljavsko in poslovno povezani privatizacijski skladi. Sredstva za prevzem deležev v Ag te povezane osebe pridobijo na zelo podoben način, kot so v času privatizacije v Sloveniji počeli privatizacijski skladi, kot je bila denimo Aktiva iz katere je omenjena trojica fizičnih oseb tudi izšla. Pokazali smo primer, ko se je prevzemalo delnice s konverzijo obveznic, terjatev itd., torej brez pravega kapitala, potem pa se je lastniške deleže premetavalo med različne povezane osebe, pri čemer je mehanizem tak, da bi lahko oblikovali tudi sum oblikovanja parkirišč oziroma slamnatih lastnikov. Na primeru ZIF Invest Nova smo pokazali, da so usklajene poteze potekale kar znotraj zaprtega kroga oseb, vsaj v primeru tega bosanskega privatizacijskega sklada je bilo jasno, da je Musar deloval v navzkrižju interesov, hkrati je bil prodajalec in kupec, ter preko podjetja iz Jerseya in transakcijskega računa v Liechtensteinu tudi vzvod za izvedbo posla.

Predno je prišlo do končne konsolidacije, torej od črnogorskega in bosanskih privatizacijskih skladov na M.M. Alpha Investment je prišlo do tranzicijske lastniške strukture, ki so jo zaznamovali lastniki skritimi po fiduciarnih računih. Nekatere izmed teh lastnikov smo uspeli

identificirati ter pokazati tudi a denarne tokove. Pod fiduciarnimi računi so se skrivali S.T. Hammer in sredstva preusmerjena iz odprodaje črnogorskih podjetij v Moneti v poseben sklad v Luksemburgu, ki se je potem pojavil v lastništvu družbe Ag. Zaznali smo tudi nekaj povezanih transakcij: preprodaje delnic na način, da se odcepljajo od enih lastnikov, ki jih potem izplačujejo povezani lastniki in seveda do masivnega odliva sredstev leta 2016 v davčno oazo v Jerseyju.

Na podlagi napisanega je mogoče postaviti raziskovalno tezo, da je potrebno preveriti ali ni morda denar iz privatizacijskih skladov pri lastniški konsolidaciji družbe Ag preko Jerseyja prispel do nemških podjetij Musarja, Habinca in Koniča in v kontekstu Nataše Pirc Musar, v družbo Aulon, ki je solastnik Ruske dače. Glede na napisano in zaznano tega ni mogoče več izločiti kot neutemeljeno tezo. Če se ta teza izkaže za dejansko, potem je problem večje narave, saj je Republika Slovenija bila lastniško udeležena v dveh podjetjih, ki jih je generiralo omrežje Musar – Habinc – Konič. Povedano drugače, vse skupaj nas navede na to, da lahko trdimo, da sredstva v Aulonu morda nimajo običajnega in znanega izvora, torej da je Nataša Pirc Musar vezana v lastniški strukturi z neobičajnim izvorom kapitala. Ne moremo postaviti trditve, da je temu tako, lahko pa to oblikujemo v povsem realno raziskovalno tezo, celo smiselno in nujno raziskovalno tezo.

Prakse, ki smo jih zaznali v analizi omrežja veljajo za neobičajne. Prikrivanje lastniške strukture, menjavanje lastniških deležev med povezanimi osebami, usklajeno delovanje tam kjer obstaja konflikt interesov, zloraba privatizacijskih skladov v BiH v smislu odkritega protipravnega delovanja, uporaba vzvodov iz davčnih oaz in držav z izrazitim prikrivanjem denarnih tokov z uporabo fiduciranih računov so samo del zaznanih neobičajnosti. Če morda to ne delujejo kot neobičajnosti, potem je potrebno pojasniti zakaj niti v enem poslovnem koraku omrežja Musar – Habinc – Konič ni mogoče zaznati transparentne lastniške strukture, transparentnih denarnih tokov in seveda poslovnih dogodkov, ki niso vezani na konflikte interesov. Ag niso prevzeli enolično določeni in transparentni lastniki, in tudi tok denarja, ki je ustvaril ST Ventures ne more biti klasificiran kot transparenten.

V analizi smo preverili tudi trditev Nataše Pirc Musar, da ne ona ne njen soprog Aleš Musar, niso sodelovali s poslovnim omrežjem Darka Horvata. Pregled je namreč pokazal, dve taki situaciji, kjer sta prisotna, v Bih in Črni gori poslovna dogodka vezana na Aktivo Naložbe (2009) in Factor banko (2011, v času, ko je bil solastnik CG Invest, Horvat pa član nadzornega sveta te banke).

Na koncu poudarjamo, da i. kapital Aulona, solastnika Ruske dače, ni pojasnjen in zaradi neobičajnosti, nepravilnosti in protipravnosti pri prevzemu družbe Ag vzpostavlja resno tveganje in ii. da Ruska dača ni samostojen del nepovezan z omrežjem Musar – Habinc – Konič, ampak je njen sestavni del. Poudarjamo tudi, da Nataša Pirc Musar z vsem omrežjem ni nepovezana in da po pravni in poslovni logiki, nikakor ne more vzdrževati pozicijo, da ve zgolj tisto kar je vezano na poslovanje Ruske dače.

Lastniško in poslovno - upravljavsko omrežje zakoncev Musar

Nataša Pirc Musar in Aleš sta neposredno lastniško povezana samo v enem podjetju in sicer v Ruska dača d.o.o., kjer je Nataša Pirc Musar 14,6% lastnica družbe, Aleš Musar pa preko družbe Aulon Gmbh 85,4% lastnik družbe.

Družba Aulon je bila po podatkih nemške javne baze podatkov North Data (Aulon GmbH, München (northdata.de)) inkorporirana v Műnchnu 13.4. 2016 z ustanovnim kapitalom 25.000 evrov. Sedež družbe je na naslovu Sűdliche Auffarthsalle 75 pri odvetniški družbi Finas Gmbh. Na istem naslovu je bila na isti dan inkorporirana tudi družba Rodhium Gmbh, ki je v lasti Roka Habinca, dober mesec dni kasneje (14.5. 2016) pa je bilo inkorporirani še podjetje MM&AZ Marka Koniča (likvidirano 7.8. 2021). Musar, Habinc in Konič predstavljajo zaokroženo poslovno grupacijo, ki jo bomo podrobneje analizirali v nadaljevanju, ko bomo analizirali črnogorski vir premoženja zakoncev Musar. Podjetje Aulon je registrirano za dejavnost lastniške udeležbe v tujih podjetjih (torej podjetij, ki nimajo domicil v Nemčiji). Dodajmo, da polega Ruske dače d.o.o., preiskava ob javno dostopnih podatkih, ni mogla potrditi, da je v portfelju Aulona katerokoli drugo podjetje kot Ruska dača, kar pa seveda ne pomeni, da ga ne bi bilo. Po javno dostopnih izkazih so znašala sredstva družbe Aulon v zadnjem dosegljivem letu (31.12. 2019) 2,37 milijona evra, kar odgovarja znesku, ki ga je navedla Nataša Pirc Musar v zvezi z vrednostjo podjetja Ruska dača. Slednje dodatno potrjuje, da Aulon morda ni holding v katerem bi Musar imel oblikovan portfelj iz lastniških deležev v tujih podjetjih, ampak je njegovo edino premoženje družba Ruska dača, oziroma kot bomo pokazali v nadaljevanju je holding lastniških udeležb v podjetjih, toda centriran preko družbe Ruska dača.

Od kod sredstva družbi Aulon za nakup Ruske dače, ni jasno, ravno tako v tej fazi preiskave ni razvidno od kod in koliko sredstev je v nakup svojega deleža v družbi Ruska dača vložila Nataša Pirc Musar. Ravno tako ni posebno jasno zakaj je lastništvo Aleša Musarja posredno po podjetju v Nemčiji. Če je namreč nemško podjetje lastnik zgolj slovenskega podjetja, ni prave poslovne logike v tovrstni strukturi lastništva. Podjetje v Nemčiji bi bilo smiselno, če bi poslovni interes izhajal iz države v kateri se podjetje nahaja, sicer ne, saj ni razvidno, da bi Aulon imel v Nemčiji poslovni interes.

Po lastniški liniji je Ruska dača d.o.o. povezana z britanskim podjetjem Russian dacha ltd, ki je bilo inkorporirani 1.5. 2018 v Londonu (Kemp House 160 City Road). Podjetje, kot izhaja iz javne britanske baze podatkov (RUSSIAN DACHA LTD filing history - Find and update company information - GOV.UK (company-information.service.gov.uk)) ni bilo poslovno aktivno. Namen tega podjetja zato ni znan. Lastniška struktura je definirana z lastniškim deležem v vrednosti enega britanskega funta in je v lasti Aleša Musarja.

Opozarjamo na tveganje, da se lahko podjetja, ki poslovno niso aktivna uporablja tudi samo za odpiranje transakcijskih računov na banka s pomočjo katerih se lahko vršijo kompleksne denarne transakcije z namenom prikrivanja pravih virov sredstev. V tej analizi pa ne postavljamo trditve, da se to tudi dogaja, saj bi za testiranje takšne trditve morali imeti dostop do transakcij po transakcijskih računih. Vsekakor pa struktura, ki je sestavljena iz poslovno nedelujočega podjetje v Londonu, nemškega podjetje (v lasti slovenske fizične osebe), ki obstaja samo zato, da je lastnik slovenskega podjetja, ki je center poslovanja, okoliščina, ki navaja tudi na preverjanje denarnih tokov.

Poleg navedenih pravnih oseb obstaja še Kulturno društvo Ruska dača, kjer je eden od dveh zastopnikov lastnik Aulona in Russian dacha Aleš Musar (Janja Kobal je druga zastopnica).

Naslednja lastniška povezava med zakoncema Musar je posredna. Gre za podjetje Auratus. Nataša Pirc Musar je po Ruski dači (ki je 9,1% lastnica Auratusa) tudi solastnica Auratusa. Drugi solastnik Auratusa je z 90,9% deležem Aleš Musar. To druga lastniško iteracijo predstavljamo v spodnjem prikazu:

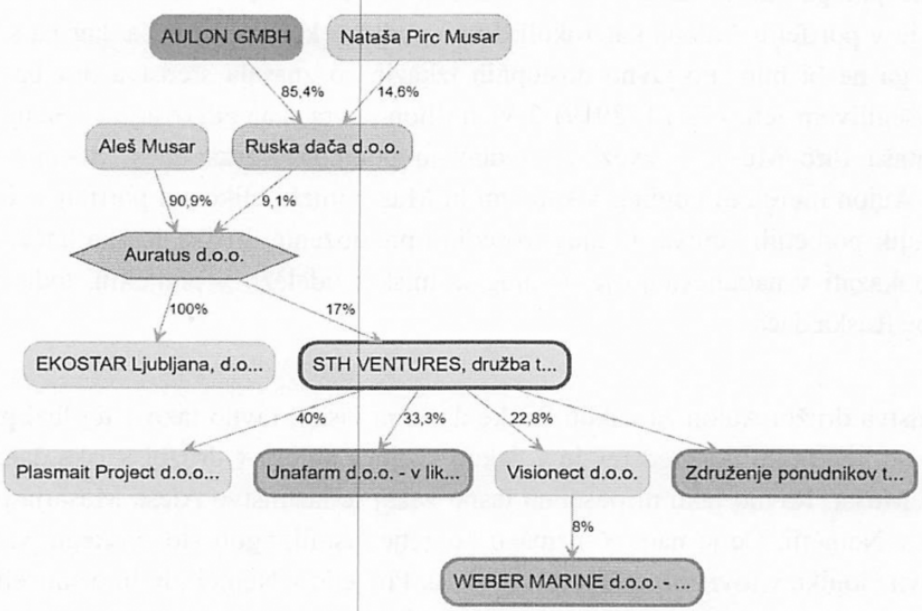

Iz zgornjega prikaza je jasno razvidno, da je Nataša Pirc Musar del večjega podjetniškega omrežja saj Auratus tvori nova podjetja, ki pa nadaljujejo z generiranjem spet novih podjetij oziroma lastniških deležev v drugih podjetij. Iz prikaza tudi sledi, da je mreža precej globoka, saj je pod vrhom, ki ga predstavljata Aulon in Nataša Pirc Musar še pet nivojev globine.

Pomemben je še en krak in sicer v tretjem redu globine, STH Ventures d.o.o., ki ima sledečo lastniško strukturo (prikaz je vpet v doslej prikazano shemo):

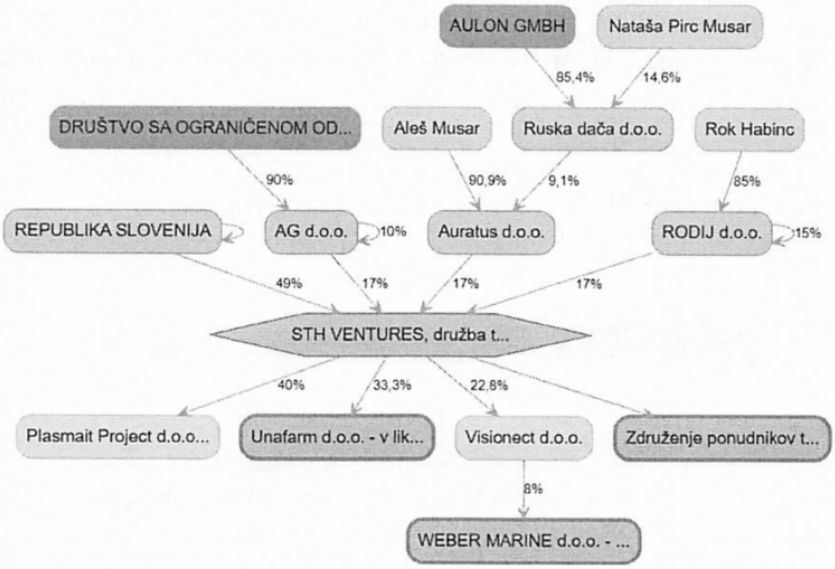

Iz celotne sheme izhaja, da so solastniki STH Ventures tudi družbe Rodij d.o.o., katere lastnik je Rok Habinc (tudi lastnik zgoraj omenjenega Rodium Gmbh), Ag d.o.o., katerega lastnik je družba MM Alpha Invest d.o.o. (direktor Marko Konič, lastniško strukturo bomo zaradi obsežnosti tega kraka analizirali v nadaljevanju, za zdaj zadostuje , da navedemo, da je družba Ag točka v kateri so povezani Musar, Habinc in Konič) in pa 49% lastnik Republika Slovenija. Ta prikaz kaže na širšo poslovno – lastniško shemo, v kateri sta zakonca Musar samo en krak.

Obstaja tveganje, da je Republika Slovenija lastniško povezana s podjetji, ki imajo, kot pokazano zgoraj, poslovno nelogične povezave med nemško pravno osebo v lasti slovenske fizične osebe, ki ima v lasti slovensko pravno osebo in s podjetjem v Londonu, ki nima pravega poslovnega smisla, razen transakcijskega računa pri banki. Glede na prikazano ni mogoče trditi, da je Nataša Pirc Musar lastniško in poslovno vpeta samo v družbo Ruska dača, saj je Ruska dača (polno ime Ruska dača, turizem d.o.o.) vpeta v omrežje brez pravega poslovnega smisla. Ruska dača je po lastniški strukturi vezana z družba STH Ventures, ki posluje na področju financiranja s tveganim kapitalom, kar ni komplementarno s področjem turizma in gostinstva in je ta lastniška povezava možna samo če zagotavlja kapitalsko

stabilnost širšega omrežja podjetij. Povedano drugače: Nataša Pirc Musar je po Ruski dači lastniško povezana z enim od dveh centrov sheme, ki jo predstavlja STH Ventures. Glede na globino omrežja in prepleta lastniških deležev, ni mogoče, da Nataša Pirc Musar ne bi bila seznanjena s poslovanjem podjetji, ki jih ima posredno ali neposredno v lasti, če pa je temu tako pa sta možni samo dve pojasnili: i. Nataša Pirc Musar deluje v nasprotju s pravili dobrega gospodarja ali pa ii. Nataša Pirc Musar igra vlogo slamnatega lastnike. Za i. ni pravega in logičnega poslovnega motiva za ii. je razlog lahko samo v zamegljevanju prave lastniške strukture in denarnih tokov v omrežju. Odgovor na to vprašanje, ob vztrajanju Nataše Pirc Musar, da se s posli svojega soproga ne ukvarja, kljub tesni lastniški in poslovni prepletenosti z njim, je mogoče dobiti samo ob pregledu transakcijskih računov. Kot pa rečeno v pravnem in poslovnem smislu, njen odgovor ni logičen. Opozoriti velja na še en pomemben element zgornje sheme, v drugi liniji se nahajajo ključne točke lastniškega obvladovanja omrežja: Nataša Pirc Musar in Aleš Musar, Aleš Musar, Rok Habinc in Marko Konič.

Ruska dača ima dodatno lastniško povezavo, ki je prikazana spodaj:

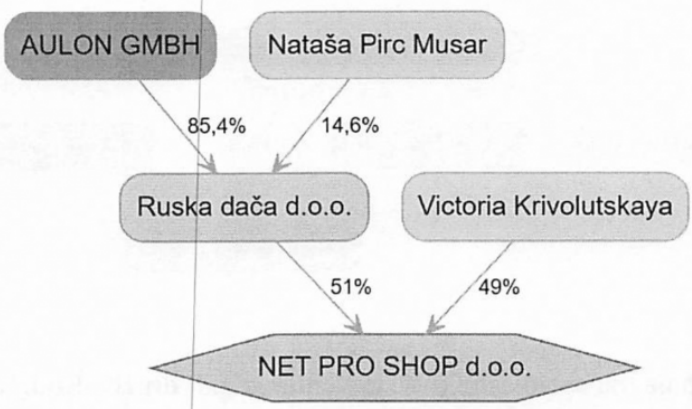

Ruska dača in Victoria Krivolutskaya sta lastnika družbe Net Pro Shop d.o.o. vlogo Krivolutskaye pri poslovanju celotnega omrežja bomo analizirali kasneje, na tem mestu samo postavimo trditev, da gre za osebo, ki je vezni člen med zakoncema Musar v upravljavski in poslovodni strukturi omrežja.

Najbolj globok nivo podjetniškega omrežja predstavlja družba Movalyse d.o.o., ki je v stečaju.

Družba Movalyse d.o.o. je pomembna, če izoliramo krak iz katerega izhaja relacija Habinc – Musar:

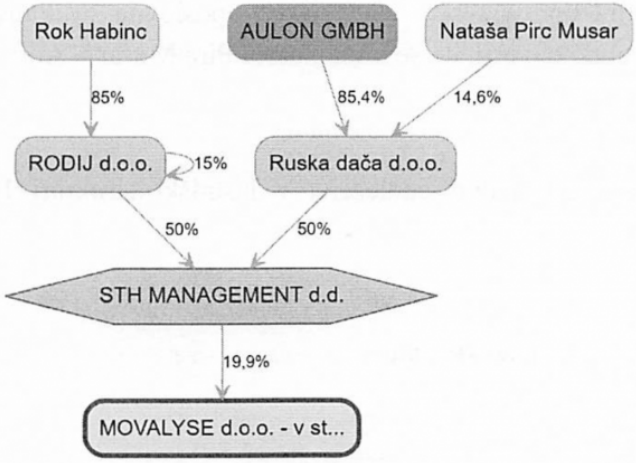

Ta izolacija kraka je pomembna tudi zaradi nemške povezave: tako Musarjev Aulon, kot Habinčev Rhodium sta bila inkorporirana v Nemčiji na isti lokaciji, isti dan 13.4. 2016. V istem letu oba postaneta lastniško udeležena v STH Management in skupaj s Vero Keber člana upravljanja in nadzora. Podjetje je bilo inkorporirano 7.4. 2016. Slednje navede na novo raziskovalno vprašanje ali ni morda ta inkorporacija povezana z inkorporacijo Musarjevega Aulona in Habinčevega Rhodiuma v Nemčiji, kar bi pomenilo, da Aulon ni zgolj lastnik Ruske dače in da Ruska dača ni nek oddvojen posel v panogi gostinstva in turizma, ampak je pomembna točka v lastniški in poslovni konfiguraciji širše mreže. Zakaj bi Aulon, ki je registriran za upravljanje z deleži v tujih podjetij bil 50% lastnik STH Management in 17% STH Ventures, preko Ruske dače in Auratusa in zakaj ne neposredno ni poslovno logično, je pa očitno, da ravno krak Nataša Pirc Musar – Ruska dača – Auratus predstavlja samostojen krak stabilizacije lastniške strukture STH Ventures in da meša transparentnost lastniškega kraka z Aulonom.

Omrežje ima poleg STH Ventures – STH management še eno težišče in sicer AG d.o.o., kot izhaja iz spodnjega prikaza:

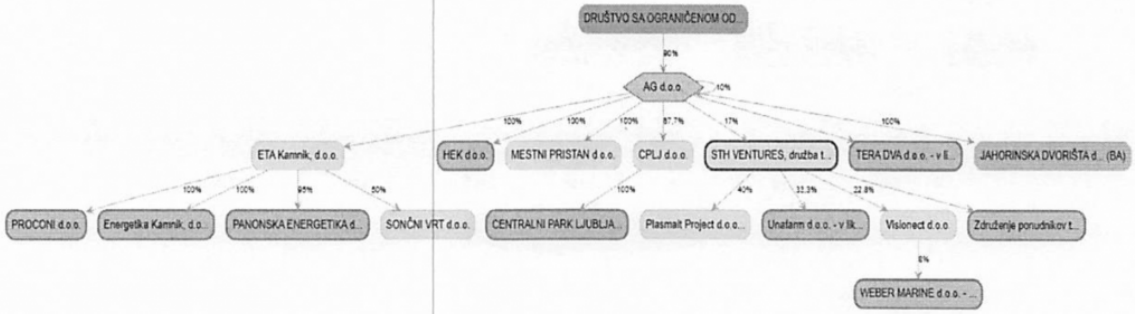

Analiza AG d.o.o. bo predstavljena v nadaljevanju, na tem mestu je dovolj, da opozorimo, da gre os okoli se pivotira upravljavsko – lastniško – poslovna struktura Musar – Habinc – Konič. Pri tem je potrebno navesti, da se krak Nataša Pirc Musar – Auratus sreča z družbo Ag v STH Ventures.

Nataša Pirc Musar je neposredno udeležena v lastniški strukturi Info hiše d.o.o. – v likvidaciji:

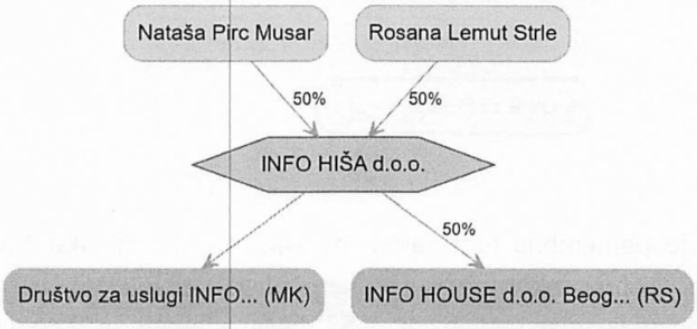

in Pirc Musar Lemut Strle o.p., d.o.o.:

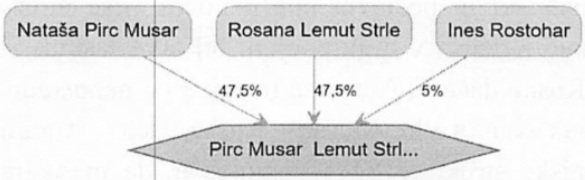

Obe podjetji nimata lastniških ekstenzij in za obe lahko torej trdimo, da sta neodvisni od poslovanja omrežja, ki je v enem delu naslonjeno na Rusko dačo. V teh okoliščinah pa Nataša

Pirc Musar lahko trdi, da poslovanje po teh dveh podjetij nima nobene ekstenzije do poslov omrežja znotraj katerega lastniško, poslovodsko in upravljavsko pivotira Aleš Musar.

Upravljavsko omrežje

Konfiguracijo omrežja oziroma njegovo sinhrono delovanje lahko analiziramo, poleg že prikazanega lastniškega zemljevide, z upravljavskim zemljevidom. Slednji namreč izkaže poslovni interes za upravljanje z lastniškimi deleži, oziroma je poleg upravljanja lahko razumljen tudi kot zavarovanje poslovnih interesov. Pri upravljavskemu omrežju bomo izpostavili relacijo Nataša Pirc Musar – Aleš Musar – Victoria Krivolutskaya.

Victorija Krivolutskaya je zaposlena v odvetniški pisarni Pirc Musar Lemut Strle na področju računovodstva (Viktorija Krivolutskaya - Odvetniška družba Pirc Musar & Lemut Strle (pirc-musar.si) – na osnovni strani iskalnika spletnega Google je zapisano, da je v odvetniški pisarni zadolžena za računovodstvo (po kliku na povezavo se sicer odpre prazna spletna stran z njenim imenom). Krivolutskaya je 49% lastnica družbe Net Pro Shop, Ruska dača pa 51% lastnica te družbe. Pri tem je Krivolutskaya od 2013 dalje prokurist družbe, direktor družbe pa je Aleš Musar:

Zgodovina lastništva v subjektu »NET PRO SHOP d.o.o.«

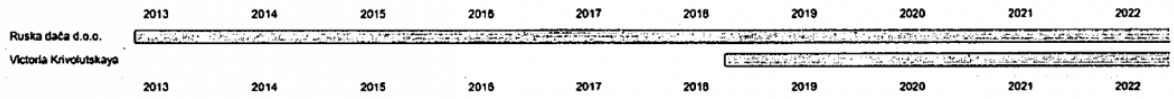

Enaka struktura zastopstva se nahaja tudi v družbi Ruski dači:

Zgodovina zastopništva v subjektu »Ruska dača d.o.o.«

Krivolustkaya je bila likvidatorska upraviteljica v družbi Info hiša, kjer je bila v lastniški strukturi Nataša Pirc Musar:

Zgodovina lastništva v subjektu »INFO HIŠA d.o.o.«

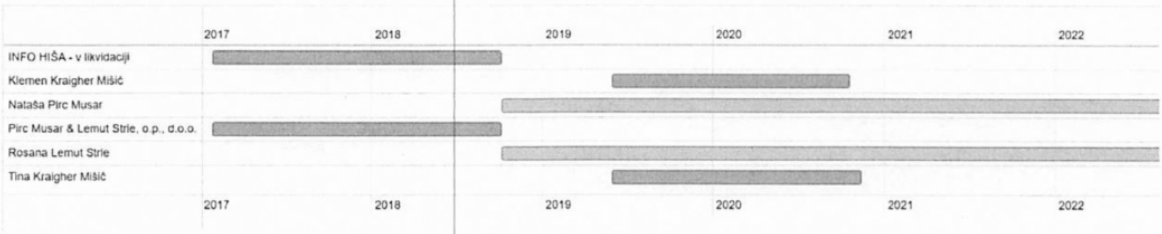

Kot direktor pa je v Info Hiši nastopal Aleš Musar:

Zgodovina zastopništva v subjektu »INFO HIŠA d.o.o.«

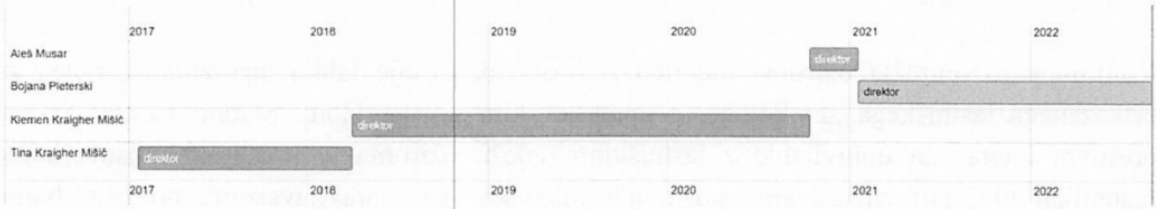

Obstajata pa še dva kraka povezav. Najprej, bowling krak. Nataša Pirc Musar in Victoria Krivolutskaya sta nastopali za bowling klub Feniks v katerem je zastopnik Aleš Musar. Musar je bil med 21.12. 2013 in 13.11. 2014 zastopnik Bowling zveze Slovenije. Nataša Pirc Musar je bila generalna sekretarka EBF in je predsednica sodniške sekcije pri Bowling zvezi Slovenije, Krivolutskaya se v dokumentih bowling zveze pojavlja kot overoviteljka zapisnikov. Dodajmo, da se podjetje Net Pro Shop v katerem so povezani vsi trije, ukvarja s prodajo bowling opreme. Ali gre za prodajo bowling opreme Bowling reprezentanci/zvezi Slovenije, oziroma če posluje z Bowling zvezo Slovenije, ni bilo mogoče ugotoviti.

Drugi krak neposredno dokazuje, da lastniški krak, ki izhaja iz družbe Ruska dača in ki je sestavni del omrežja Musar – Habinc – Konič, ni izoliran in naključen. Krivolutskaya je bila 3.12. 2015, na konstitutivni seji upravnega odbora družbe Ag imenovana za članico revizijske komisije (poleg dveh drugih članov: Aleša Musarja in Vere Keber). Na tej seji sta bila imenovana tudi predsednik upravnega odbora Marko Konič in njegov namestnik Aleš Musar. Opozorimo, da je poleg STH Venture, Ag d.o.o., ključna os omrežja Musar – Habinc – Konič.

Iz navedenega sledi, da je Nataša Pirc Musar ne samo lastniško ampak tudi upravljavsko neločljivo povezana z analiziranim podjetniškim omrežjem in da je ključni pivot med njenimi posli in posli njenega soproga Victorija Krivolutskaya, katere vlogo je mogoče razumeti, kot

vezni člen med Musarjema na mikro nivoju in njima ter omrežjem na makro nivoju. Ali Krivolutskaya deluje kot proxy Nataše Pirc Musar ni mogoče odgovoriti.

Analiza je pokazala, da lastništvo Nataše Pirc Musar v Ruski Dači bistveno presega zgolj obvladovanje te družbe, saj je zaradi solastnika pravne osebe Aulon to eden izmed ključnih lastniških krakov s katerimi se vključuje Musar v omrežje, ki ga sestavljajo Musar, Habinc in Konič, pri čemer sta težišča omrežja STH Ventures in Ag d.o.o. povsem napačno bi bilo sklepati, da lastništvo v Ruski dači predstavlja samostojno enoto, ta enota ravno zaradi Aulona dobi svoj smisel zgolj v kontekstu celotnega omrežja in je njegov sestavni del. Povedano drugače, Ruska dača, če hoče poslovati v sektorju turizma in gostinstva ne potrebuje dodatnih lastniških povezav, ki jo umeščajo v omenjeno omrežje.

Nadaljnje preverjanje je pokazalo, da je upravljanje in poslovanje Nataše Pirc Musar vezano na Aleša Musarja z vmesnim členom, ki ga predstavlja Victorija Krivolutskaya, ki ni ključni element poslovanja zgolj v poslih, ki jih neposredno opravlja Nataša Pirc Musar, poslih povezanih z bowlingom, ampak je Krivolutskaya vezana na poslovanje ene od dveh osrednjih družb omrežja, torej za Ag. Pokazali smo tudi, da glede na lastniško, poslovno in upravljavsko strukturo, Nataša Pirc Musar ne more biti neinformirana o poslovanju povezanih oseb, ker je to pravno gledano nemogoče in tudi nedopustno, če že zanemarimo dejstvo, da odsotnost interesa ne more biti poslovno logična, saj gre za lastniške deleže v podjetjih, ki aktivno poslujejo. Tehnično gledano, Če ima Nataša Pirc Musar delež v Ruski dači, ki ima potem delež v Auratusu, ta pa v STH Ventures, Nataša Pirc Musar, kot solastnica Ruske dače, zakonsko ne more biti v poziciji, da ne pozna poslovanja teh podjetij ali, da nima ne upravljavskega ne poslovnega vzvoda v obeh podjetjih. To je seveda mogoče, toda samo ob pogoju da je i. malomarna ali ii. da je slamnati lastnik deleža v Ruski dači. Kontekst je še toliko bolj neobičajen, ker Nataša Pirc Musar kandidira za predsednico države, ob tem, da je posredno solastnica podjetij v katerih ima država kapitalsko udeležbo.

Opozoriti je potrebno, da ni čisto jasno iz katerega vira prihajajo sredstva v nemško družbo Aulon, ki je na vrhu Musarjevega kraka v omrežju Musar – Habinc – Konič in večinski solastnik Ruske dače. To vprašanje ni nepomembno, saj je Musar preko Aulona in sam kot fizična oseba, solastnik družb v katerih ima lastniški delež tudi Republika Slovenija.

Črnogorski krak premoženja zakoncev Musar

V nadaljevanju se bomo osredinili na družbo Ag, družbo za investicije, d.o.o., pri čemer bomo izpostavili dva presečna obdobja: 2009 – 2011 ko se v originalnem podjetju Agrogorica d.d. spremeni lastniška struktura in 2015 – 2017, ko se v družbi Ag vzpostavi lastniška struktura, kot je v veljavi danes. Analiza je namreč pokazala, da sta ravno ti obdobji tisti, ki sta ključni za formacijo analiziranega omrežja. Spodnji prikaz kaže lastniško strukturo družbe (na vrhu je lastnik M.M. Alpha Investment d.o.o., Črna gora) in podjetja, ki so v lasti Ag:

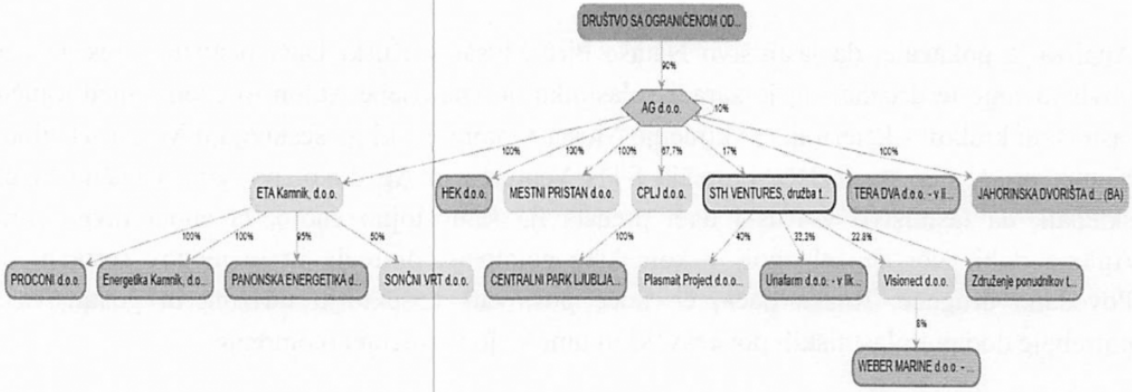

Prikaz lastniške strukture Ag d.o.o. v obdobju 2009 – 2011:

2009		2010		2011	
Lastnik	Delež (%)	Lastnik	Delež (%)	Lastnik	Delež (%)
Z Z B	30,86	Hypo AA	24,16	FZU Moneta	57,35
Studen&Co	30,07	Studen&Co	24,00	ZIF Invest Nova	8,07
Towra s.a.	24,56	S-Real	17,96	ZIF Privrednik	7,98
Kad	10,00	ZIF Invest Nova	12,57	Reiffeisen*	5,00
ostali	4,51	ZIF Privrednik	8,07	ostali	9,03
		KAD	7,98		
		ostali	5,26		

* - Lastnik prikrit preko fiduciarnega računa

Vir: Letna poročila družbe Ag d.o.o.

Iz pregleda spremembe lastniški deležev izhaja troje. Prvič, nekateri pomembnejši lastniki so bili prikriti s fiduciarnimi računi. Običajno je takšna oblika prikrivanja lastništva posledica navzkrižnih interesov, v manjši meri tudi fizičnih oseb, ki imajo upravljavsko ali lastniško funkcijo. Drugič, v lastniški strukturi se pojavlja luksemburška družba Towra s.a., ki je bila običajno vzvod pri netransparentnih prevzemih v času slovenske privatizacije in kasnejše lastniške konsolidacije (Terme Čatež, Pivovarna Laško itd.) in je bila vzvod za delovanje relacije DZS – Bojan Petan – Bogdan Pušnik. In tretjič, 2011 se avstrijski lastnik Studen&Co umakne, prevladujoč vpliv pa dobijo privatizacijski skladi iz Črne gore ter BiH. Končna lastniška konfiguracija se oblikuje v obdobju 2015 – 2017, kot sledi iz spodnje tabele:

2015		2016		2017	
Lastnik	Delež (%)	Lastnik	Delež (%)	Lastnik	Delež
Bank Alpinum *	36,74	MM Alpha	90,39	MM Alpha	95,72
MM Alpha	27,63	Tuje pravne osebe	9,25	Tuje pravne	4,12
Danube Tiger	7,77	Lastne delnice	0,18	Fizične osebe	0,14
Tuje pravne osebe	22,63	Fizične osebe	0,16	Domače pravne osebe	0,02
Domače pravne osebe	4,95	Domače pravne osebe	0,02		
Fizične osebe	0,28				

* - Lastnik prikrit preko fiduciarnega računa

Vir: Letna poročila družbe Ag d.o.o.

Med 2011 in 2015 so, lastniško gledano, tranzicijska leta, saj v lastniško strukturo vstopajo lastniki zakriti na fiduciarnih računih po bankah in različnih skladih iz Luksemburga, najbolj zanimivi sta leti 2013 in 2014:

2013		2014	
Lastnik	Delež (%)	Lastnik	Delež (%)
ZIF Moneta	60,66	ZIF Moneta	52,80

Reiffeisen*	9,32	Bank Alpinum*	15,34
OIF Moneta	8,30	Reiffeisen	7,09
Julius Bear Balkan**	7,30	Danube Tiger**	5,88
Bank Alpinum*	6,60	Balkan Tiger**	4,78
ZIF Invest Nova	4,70	Domače pravne osebe	13,15
ZIF Privrednik Invest	1,99	Fizične osebe	0,26
DUF Kapital Invest	0,80		
Fizične osebe	0,32		

* - Lastnik prikrit preko fiduciarnega računa

* - Lastnik prikrit preko fiduciarnega računa

Vir: Letna poročila družbe Ag d.o.o.

Če povzamemo, leta 2011 se začne sprememba lastniške strukture v družbi Ag, z vstopom črnogorskih in bosanskih privatizacijskih skladov. Lastniška transformacija se konča v letu 2016, ko večinski del Ag prevzame črnogorska družba M.M. Alpha Investment d.o.o., pri čemer smo priča nekemu nenavadnemu prehodu v 2013 in 2014, ko se v lastniški konsolidaciji pojavi velika množina lastnikov, ki je zakrita na fiduciarnih računih in luksemburških skladih. Ta način prevzemanja ni običajen, običajno namreč lastnik konsolidira lastništvo v prevzetem podjetju zelo hitro, saj s tem optimizira upravljavske in poslovne procese v prevzeti družbi. Prevzem v dveh korakih, z vmesnim pojavljanjem prikritih lastnikov je običajno znak, da je prevzem koordiniran z namenom prikrivanja dejanskih motivov prevzemnika, ali pa v izplačevanju tistih, ki so z glavnim prevzemnikom vršili postopek prevzema. Ni neobičajno niti to, da prevzemnik generira fiduciarne lastnike in se potem z novim odkupom sam izplača. Recimo: A prevzema B, A odkupi delež v B, odkup pa naredi tudi posredno, tako, da ustvari podjetje C. C za sekundiranje v prevzemu ustvari fiduciarni račun. Končno, B je prevzet in A izplača C, tako da A odkupi njegov delež v B. To običajno opazimo, ko odločevalci v A, ki niso ekskluzivni lastniki v A izvedejo prevzem. Dodajmo, da je v procesu konsolidacije lastniške strukture prihajalo tudi do povečevanja števila delnic, kar je omogočilo še bolj enostaven vstop prikritih lastnikov v družbo Ag.

Nadaljevanje analize bo potekalo dvostopenjsko. Najprej bomo analizirali prvi večji korak v spremembi lastništva: vstop FZU Monete in preko tega vstop M.M. Alpha Investment potem pa lastniško tranzicijo preko prikritih lastnikov.

Januarja 2013 je nastal Prevzemna ponudba in prospekt za odkup delnic družbe AG, družba za investicije, d.d.. Iz priloge 2 omenjenega prospekta sledi, da so prevzemniki sledeči: ZIF Moneta a.d., OIF Moneta a.d. (oba iz Črne gore), ZIF Invest Nova a.d., ZIF Privrednik Invest a.d., DUF Kapital Invest d.o.o. (vsi iz BiH). ZIF Moneta je zaprti investicijski sklad, OIF pa

odprti investicijski sklad, oba sta upravljana s strani DZU Monete, družbe za upravljanje. Ta struktura je identična tisti, ki je nastala iz skladov privatizacijskih certifikatov v SlovenijiTo seveda pomeni, da je k prevzemni pogodbi v imenu ZIF in OIF Moneta dejansko pristopila DZU Moneta. Da pa gre za pravne osebe, ki so jih obvladovale slovenske ali s Slovenijo povezane pravne osebe pa kaže pregled lastniških deležev (nad 10%) vseh prevzemnikov.

ZIF Moneta: DZU Moneta 15,84% in M.M. Alpha Investment (13,06%), ZIF Invest Nova: OIF Moneta (10,30%), ZIF Privrednik Invest: fiduciarni račun pri Novi banki a.d.d Banja Luka (16,91%) in DUF Kapital Invest: S.T. Hammer d.o.o. (66,67%) in Gorenje M.B.H. Dunaj (20,50%). Poudarimo, da iz letnega poročila družbe Gorenje za relevantno leto prevzema, ne sledi, da bi imeli po hčerinskem podjetju na Dunaju kapitalsko udeležbo v bosanski družbi za upravljanje skladov (DUF), kar ni običajno, saj pozicija 20,50% nikakor ni finančna, ampak je kapitalska naložba. V analiziranem obdobju je bil ključni upravljavec dunajskega Gorenja Žiga Debeljak. Lastnik M.M. Alpha Investment je bil in je S.T. Hammer ltd iz britanskega Jerseyja, ki je tudi ustanovitelj S.T. Hammer d.o.o. (in kot bomo pokazali je v celoti v domeni Musarja, Habinca in Koniča). ZIF Privrednik Invest in ZIF Invest Nova, nista bili lastniško nepovezani pravni osebi, saj je bila v 2013, glede na letno poročilo za ZIF Moneta (ZIF Godisnji izvjestaj o poslovanju 2012 (moneta.me)) le ta 10,2985% lastnik ZIF Invest Nova (do konca leta ZIF Moneta svoj delež dezinvestira), ZIF Invest Nova pa je bil obratno eden največjih lastnikov ZIF Moneta, leto pred tem pa je bil ZIF Privrednik prav tako večji lastnik ZIF Moneta (Moneta fond Top 10 akcionara (MONF:ME) - Bull & Bear (bullandbear.me)). Brez, da bi nadaljevali s preučevanjem lastniške strukture bosanskih fondov, lahko s pregledom članov nadzornih svetov in poslovodstva dodatno ugotovimo, ne samo, da so bili prevzemniki med seboj tesno povezani, temveč, da so za njimi stale slovenske pravne in fizične osebe.

V ZIF in OIF Moneta je bil Aleš Musar predsednik upravnega odbora, Tomaž Lahajnar član upravnega odbora, Matej Pirtovšek predsednik nadzornega sveta, Vera Keber in Fani Kamnikar Šega pa članici (poleg ostalih črnogorskih državljanov). V ZIF Invest Nova je bil predsednik upravnega odbora Aleš Musar in v ZIF Privrednik Rok Habinc. Marko Konič je bil direktor M.M. Alpha Investment, drugega največjega lastnika ZIF Moneta.

Kako je potekalo lastniško strukturiranje? Analizirali smo nekaj primerov. Leta 2013 ima OIF Moneta 8,30% delež v Ag, leto kasneje OIF Moneta izgine iz lastniške strukture. OIF Moneta v tem letu dezinvestira del svojega portfelja (Godisnji izvjestaj o poslovanju OIF Moneta 2013): AD Plantaže, Crnogorski elektroprinosni sistem in Železnička infrastruktura Crne Gore, istočasno pa položi skoraj 300.000 evrov na Balkan Tiger Fund, ki je v lasti sklada Julius Baer (Multipartner SICAV - Balkan Tiger Fund · Julius Baer Multipartner - Balkan Tiger Fund · 25, Grand-Rue, Luxembourg, LU-LU, L-1661, LU (opencorpdata.com)) in v 2013 Balkan Tiger Fund postane 4,78% lastnik Ag. Ta pot denarja se pokaže tudi v poročilu sklada Julius Baer (20130630_MP SAM_JB_SE_NL_SGP_en (2).pdf). Ta transakcija je seveda neobičajna, saj ni nobene posebne

poslovne logike, da se OIF Moneta umakne iz lastniške strukture tako, da se premakne na luksemburški sklad in s tem prikrije, da je prisotna v lastniški strukturi. Ima pa tako skrivanje svoj namen z vidika prikrivanja črnogorskemu regulatorju, kaj so dejanske investicije sklada. Črnogorski regulator lahko po takšni transakciji razume, da OIF Moneta ni več lastnik Ag in da so sredstva iz črnogorske privatizacije investirana v luksemburškemu skladu, ki vlaga v podjetja v regiji.

Kako so bili financirani prevzeti deleži v letu 2013, pa izhaja iz Ajpesa:

Delničar Zatvoreni investicioni fond Invest Nova a.d., Ulica Gavrila Principa 11, Bijeljina, BiH, vlaga 100 obveznic družbe AG d.d., ISIN koda SI0032103150, ki kotirajo na Ljubljanski borzi pod oznako AGO1. Tehtano povprečje enotnega tečaja, doseženega na Ljubljanski borzi v šest mesečnem obdobju, ki se konča en teden pred dnevom sprejema sprememb statuta, znaša 94,60 %, oziroma 946,00 EUR za eno obveznico, celotna vrednost stvarnega vložka pa znaša 94.600,00 EUR. Družba za stvarni vložek zagotovi 15.899 delnic nominalne vrednosti 94.336,00 EUR in emisijske vrednosti 94.599,05 EUR. Razlika med vrednostjo stvarnega vložka in nominalno vrednostjo novo izdanih delnic v znesku 264,00 EUR se uvrsti v kapitalske rezerve družbe.

Družba Zatvoreni investicioni fond Moneta a.d. u postupku transformacije, Trg republike 3, Podgorica, Črna Gora (v nadaljevanju: ZIF Moneta), izroča družbi AG, družba za investicije d.d. stvarni vložek terjatev v nominalni vrednosti 1.080.000,00 EUR, katere ocenjena vrednost znaša 1.051.080,00 EUR. Terjatev izhaja iz Kupoprodajne pogodbe z dne 12.5.2011, sklenjena med FINIRA, ustanavljanje, financiranje in upravljanje družb, d.o.o., Ljubljana, Šmartinska cesta 186, Ljubljana in ZIF Moneta (takrat FZU Moneta) in se med drugim izkazuje z vpisano hipoteko v višini 1.080.000,00 EUR v korist upnika FZU Moneta, Moskovska 93, Podgorica, na nepremičninah v Ljubljani: a)poslovni prostor v pritličju v izmeri 24m2, z ID znakom 1728-140-902, b)poslovni prostor v pritličju v izmeri 114m2, z ID znakom 1728-140-903, c) skupni deli stavbe z ID znakom 1728-140-900;

Prevzemanje z menjavo obveznic ali pa terjatev v delnice so tvegani posli, ki so na robu poslovne smiselnosti v procesu prevzemanja podjetij, je pa za prevzemnike tak način smiseln, če za prevzem nimajo pravega kapitala. Posebno konverzija terjatev zavarovane z nepremično v delnice je lahko pogostokrat podvržena visokemu nihanju tako v vrednosti terjatve, kot v vrednosti nepremičnine, ki je dana v zavarovanje. Prevzem pri katerem prevzemnik ne more zagotoviti kapitala ampak to nadomešča s sekundarnimi instrumenti je običajno tvegan posel za prodajalca.

Leta 2015 se ZIF Moneta umakne iz lastniške strukture Ag in največji lastnik Ag postane nekdo, ki je pokrit z fiduciarnim računom odprtim pri Bank Alpinum a.g., drugi največji lastnike pa postane M.M. Alpha Investment d.o.o.. Iz javno dostopnih baz izhaja, da je bil

dejanski lastnik delnic na računu pri Bank Alpinum a.g. S.T. Hammer ltd. (javne objave (agog.si)), ki je tudi lastnik M.M. Alpha Invest. S.T. Hammer je delnice kupil, ko se je ZIF Moneta začel umikati iz Ag. Leto dni kasneje S.T. Hammer izgine iz lastniške strukture Ag, največji lastnik, z 90,39% deležem, postane M.M. Alpha Investments. V letu 2016 gre ZIF Moneta v likvidacijo. Povedano enostavno: 2015 se začne prenos deležev Ag najprej na S.T. Hammer, ki je skrit na fiduciranem računu, in njegovo hčerinsko družbo M.M. Alpha Investment. 2016, ko je skorajda celotno podjetje v lasti M.M. Alpha Investments, pa je največji lastnik iz leta 2015 ZIF Moneta v stečaju.

Podjetje S.T. Hammer je bilo ustanovljeno leta 14.06. 2002. Prvi lastnik (in ustanovitelj) je bilo podjetje S-Real d.o.o.. Po notarskem zapisu (Opr. Št.: SV 338/15), ki je bil opravljen pri kočevski notarki Nini Češarek, izhaja, da so 29.5. 2015 S.T. Hammer ltd., ki ga je predstavljal Marko Konič, S-Rela d.o.o., ki ga je predstavljala Vera Keber in S.T. Hammer d.o.o., ki ga je predstavljal Aleš Musar, spreminjali družbeno pogodbo za družbo S.T. Hammer d.o.o., sprememba je bila vstop S.T. Hammer ltd. Zastopniki S.T. Hammer d.o.o., so Habinc, Konič in Musar.

Torej, v letu 2015 se začne prenos deležev Ag iz ZIF in OIF Monete na S.T. Hammer ltd. In M.M. Alpha Investment d.o.o.. V istem letu vstopi S.T. Hammer ltd. kot družbenik v S.T. Hammer d.o.o., v 2016 je M.M. Alpha Investments d.o.o., ki je v lasti S.T. Hammer ltd. največji lastnik Ag. V letu 2016, se potem med povezanimi osebami S.T. Hammer d.o.o., S.T. Hammer ltd. in M.M. Alpha Investment d.o.o., sprožijo denarni tokovi, kot jih beleži UPPD (javno objavljeno na: Iskanje | GOV.SI) in jih povzemamo v spodnji tabeli:

Datum	Nakazovalec	Prejemnik	Znesek (v €)	Namen
12.2. 2016	S.T. Hammer d.o.o.	S.T. Hammer ltd.	100.000	DividendClient
23.12. 2016	M.M. Alpha Investment d.o.o.	S.T. Hammer ltd.	300.000	Loan Repayment
22.12. 2016	M.M. Alpha Investment d.o.o.	S.T. Hammer ltd.	29.500	Loan Repayment
12.12. 2016	M.M. Alpha Investment d.o.o.	S.T. Hammer ltd.	901.812	Loan Repayment
8.4. 2016	S.T. Hammer d.o.o.	S.T. Hammer ltd.	117.732	DividendClient
10.3. 2016	S.T. Hammer d.o.o.	S.T. Hammer ltd.	75.000	DividendClient

Skupno je bilo v Jersey tako nakazanih 1.524.044 evrov. Zanimivo pri temu je, da je družba M.M. Alpha Investment nakazala S.T. Hammer ltd. 1.231.312 evrov in sicer kot vračilo posojila. Pri tem je smiselno izpostaviti sledeče: M.M. Alpha Investment od svojega lastnika S.T. Hammer očitno dobi posojilo, da od njega odkupi delnice v Ag, ko transakcijo izvede in izplača ali poravna posojilo. Ob tem ni odveč poudariti še nekaj dogodkov v letu 2016: v istem letu Musar ustanovi Aulon, Habinc pa Rhodium, Musar potem sredstva vloži v Rusko dačo in krak pripelje do še enega v 2016 ustanovljenega podjetja, to je STH Management. Ali

gre za denarni tok, ki se je sprožil iz Črne gore preko BiH in Luksemburga do Slovenije, po tem pa od Slovenije v Jersey in v Nemčijo ter nazaj v Slovenijo bi morala pokazati natančnejša preiskava, predvsem transakcijskih računov. Vsekakor pa je premoženje črnogorskih privatizacijskih skladov v Ag bilo prevzeto s strani povezanih oseb, ki so prevzete delnice potem prodali nečemu kar deluje kot vmesniško podjetje in se potem izplačali v Jersey, istočasno pa so začeli nov cikel investicij v Sloveniji.

Iz letnih poročil družbe Ag sledi, da je bila leta 2012 prevzeta družba Strenia IND d.o.o.. Gre za družbo, ki je bila v lasti Musarja, Habinca in Koniča. Kako je bil prevzem izveden iz javno dostopnih podatkov ni znano, vsekakor pa je prevzem šel v breme tedanjih največjih lastnikov, to so ZIF Moneta, OIF Moneta, Invest Nova, Privrednik Invest in Kapital Invest in v korist lastnikov Strenije IND: Musarja, Habinca in Koniča.

Kako točno so potekale transakcije z deleži Ag, lahko ugotovimo vsaj s strani ene povezane pravne osebe, to je DUIF Invest Nova. V nadaljevanju povzemamo, za naš primer, relevantne navedbe Odredbe Komisije za hartije od vrijednosti Republike Srpske, BiH (Fajl.aspx (secrs.gov.ba)). Domnevamo lahko tudi, da je bil podoben mehanizem uporabljen tudi pri povezanih osebah. Leta 2011 je na zahtevo upravnega odbora Invest Nove (Musar), sklad odkupil 16.149 delnic Ag po ceni 8,5 evra po delnici. Odločitev je bila sprejeta brez utemeljevanja, kar je bil protipraven način, saj mora vsaka transakcija biti pojasnjena. V letu 2012 je prišlo do dokapitalizacije Ag, ki ji je Invest Nova pristopila na pobudi Musarja, tako, da je zamenjala obveznice Ag za delnice Ag. Regulator je ugotovil, da ne obstaja noben sledljiv zapis, ki bi pojasnil kako je ta konverzija potekala, ob kakšnih pogojih in na kakšen način. Leta 2014, je sklad kupil obveznice Ag. Bosanska SIPA (finančno obveščevalni oddelek) je ugotovila, da je obveznice skladu prodala družba S.T. Hammer. Transakcija je bila opravljena preko fiduciarnega računa Bank Alpinum Vaduz, Liechtenstein. Pooblaščene osebe na računu so bile Rok Habinc, Marko Konič in Aleš Musar. S tem je bil Musar v konfliktu interesov, saj je bil istočasno prodajalec obveznic Ag in kupec taistih obveznic preko sklada. Regulator v času nastanka dokumenta ni mogel vedeti, da je preko črnogorskega sklada Moneta Musar v družbi Ag lahko vplival tudi na izdajo obveznic, torej da je šlo posel, ki ga je v osnovi izvedel sam. Dodajmo, da je bil fiducirani račun pri Bank Alpinum tisti, ki je pokrival lastništvo S.T. Hammer ltd. v Ag. Ker so bili Musar, Habinc, Konič pooblaščeni za omenjeni račun je šedodaten dokaz, da so transakcije po S.T. Hammer ltd. potekale v korist te grupacije.

Leta 2016 je sklad sprejel ponudbo Ag, da zamenja svoje delnice za kratkoročne likvidne vložke v komercialne zapise družbe Ag v višini 1,26 milijona evrov, kar je kljub konfliktu interesov (ponudnik je bil Musar s strani Ag, prejemnik je bil Musar s strani sklada) sprejel. Kot navaja regulator pa je bila ocena dejanske vrednosti komercialnega zapisa 875.952,00 evra. Ta transakcija je imela dva vidika: prvič, bosanski sklad je zamenjal delnice v Ag z inferiornimi komercialnimi zapisi in drugič, očitno je sklad bil na ta način izplačan in M.M. Alpha Investment je prevzel delnice. To tudi navaja, da je bosanski sklad odigral vlogo slamnatega lastnika.

V letih 2011, 2012 in 2013 je sklad kupoval delnice črnogorskega sklada Moneta, gre seveda za leta, ko je črnogorski sklad povečeval ali spreminjal svoj delež v Ag, zato ni neutemeljeno postaviti tezo, da so ta sredstva bosanskega sklada lahko bila del denarnega toka za prevzem Monete. Podatki za leto 2011 kažejo, da je sklad kupoval zelo precenjene delnice Monete (cene so znašale med 0,0505 do 0,0795 evra, kupovale pa so se do meje 0,1 evra). Ali je bil prodajalec delnic M.M. Alpha Invest iz dokumenta ne izhaja, vsekakor pa je to podjetje svoje delnice prodalo pred likvidacijo Monete (v letu 2013 ni več lastnik ZIF Moneta, nov lastnik postane CK- zbirni kastodni račun 1) in glede na napisano je povsem mogoče, da je bila prodaja opravljena kupcu, ki je bil povezana oseba. V kontekstu je mogoča tudi sledeča rekonstrukcija: bosanski sklad, kupi precenjene delnice črnogorskega sklada. Črnogorski sklad tako dobi sredstva za nakup delnic družbe Ag. Črnogorski sklad gre v likvidacijo, delnice prevzame družba, ki je hkrati lastnik črnogorskega sklada in družbe Ag. Nov lastnik pa ima še enega lastnika v davčni oazi v Jerseyu, ki je končni prejemnik precejšnjih denarnih tokov v 2016.

Povezave Darko Horvat – Aleš Musar po 2002/2003

V javnem prostoru je bila kot nepristranska sprejeta trditev, da po letu 2002/2003 ni bilo poslovanje Aleša Musarja in Darka Horvata, oziroma, da so se poslovne poti obeh razšle. Trditev je pristranska zaradi vsaj dveh dokumentov, ki sta javno objavljena. Prvi je Odločba Komisije za hartije od vrijednosti Crne Gore iz leta 2011. Iz odredbe sledi, da obstajajo objektivni razlogi zaradi katerih nalaga DZU Moneta razklene delničarski sporazum o prevzemu slovenske družbe Plama Pur d.d. (družba je bila kasneje pripojena družbi Ag). Sama obrazložitev ni predmet pričujoče analize, ključen je samo en element, ki izhaja iz navedbe dokumentacije, ki je bila v zvezi s tem primerom zaplenjena na sedežu Monete. Zaplemba dokumentacije je pokazala, da je bil ta prevzem nameravan z vzvodi pri Factor banki, saj sta bila zaplenjena dva dokumenta, ki sta to potrdila: Pogodba o izdaji garancije št. GD 9292/11 in pogodba o deponiranju denarnih sredstev št. 27909 (obstajata še dve podobno imenovani pogodbi, vendar brez navedbe da gre za Factor banko) (MONETA AD RJESENJE KOMISIJE ZA HARTIJE OD VRIJEDNOSTI CRNE GORE.pdf (skupaj.si)). V tem času je bil CG Invest d.d. (permutacija Horvatove Aktiva Naložbe d.d.) solastnik Factor banke, Darko Horvat pa član nadzornega sveta banke (12.2. 2010 – 6.5. 2012). V tem kontekstu je očitno, da je bančni vzvod prevzema Plama Pur s strani črnogorskega privatizacijskega sklada Moneta, ki ga je obvladovalo omrežje okoli Musarja, deloval v institucionalizirani povezavi s Horvatom.

Drugi primer sodelovanja med Musarjem in Horvatom po letu 2002/2003 predstavlja nakupovanje delnic družbe Aktiva d.d. s strabu DUIF Invest Nova, primer je podrobneje opisan v že prej omenjeni odločbi Komisije za hartije od vrijednosti Republike Srpske (Fajl.aspx (secrs.gov.ba)). Bosanski privatizacijski sklad je od Aktive naložbe, kupi 90.000 novo izdanih delnic družbe po ceni 5 evrov za delnico (v dveh kosih po 45.000 delnic: 2.10. 2009

in 5.10. 2009). Brez, da bi navajali podrobnosti pojasnimo, da se je zaradi znanih razlogov (implozija omrežja Darka Horvata) ta nakup izkazal za izjemno negospodarnega. Tisto kar je ključno pri temu je, da je očitno zaznan še en posel na relaciji, ki naj bi po letu 2002/2003 ne obstajala.

Pozornost je smiselno odvrniti na še eno transakcijo in sicer nepremičnine, ki so bile v lasti praznega podjetja iz omrežja Aktive – Vrtnarijo Lada, ki je poleg prevzetih dolgov omrežja Aktive imela nepremičninsko naložbo v Šempetru pri Novi gorici, to je v bližini Agrogorice, predhodnice družbe Ag. Nadaljnja raziskava bi morala pokazati ali je šlo za povezan posel, ki je imel svoj izvor v omrežju Aktive.

Viri

Ajpes.si

Erar.si

UPPD (gov.si)

Bisnode.si

Moneta.me

Secrs.gov.ba

Skupaj.si

Seonet.si

Agog.si

Company-information.service.gov.uk

Northdata.de

Opencorpdata.com

Bullandbear.me